

Веде дружину бойову
відважний буй Всеслав.
Ішли у місячну ніч.
Їх дикий ліс спиняв.

В бою здобує знамено
злий вітер розвіва —
вони ж тягнуть побідну піснь,
горами йде луна.

Що то шумить у байраку?
Гойдається в гіллях?
Що лине з хмар? Що вирина
З поточка хвиль на шлях?

Що кида квіти там і сям?
Що пісню завело,
танцює у борців рядах,
до коней підійшло,

щипає, пестить вояків,
лагідно обійма?
Що непокоїть, меч бере?
Що тягне їх з коня?

Се німф легенький хоровод.
Нінащо опір тут.
Пропали, щезли лицарі,
не вирвуться із пут.

Лиш він найкращий ще оставсь —
відважний буй Всеслав.

Від самих стіп до голови
він в крицю закувавсь.

Нема дружини вже його —
меч там, а онде щит;
самопас коні в ліс ідуть,
ніхто їх не держить.

В глибокім смутку їхав сам
гординя буй Всеслав.
Над лісом місяць плив вгорі,
дорогу осявав.

Зійшов з коня, бо он з скали
вода струмочком б'є.
Він шолом скинув з голови,
холодну воду п'є.

Лиш тільки спрагу втамував,
не чує рук і ніг.
Він мусив спертись на скалу,
сну відігнать не зміг.

Він спить на тій самій скалі
літ сотню не одну.
На груди голову схилив
і бороду сіду.

Як блискає, як громи б'ють,
як в лісі стогне смерч,
тоді старезний буй Всеслав
стиска в долоні меч.

Доброміль, 20/3 1898

Друкується вперше, Автограф зберігається в Рукописному відділі Інституту літератури АН УРСР ім. Т. Г. Шевченка (фонд 3, № 3399).

«Геральд» — балада Л. Уланда.

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета. Радянський письменник. — Київ, 1966